

Ἡ Ὁσία Φιλοτιμία Μανωλάκε τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ῥαμέτς (30 Απριλίου 1896 – 6 Ιουλίου 1989)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ἡ Ὁσία Φιλοτιμία Μανωλάκε τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ῥαμέτς (30 Απριλίου 1896 – 6 Ιουλίου 1989)

Συναξάριον

Εν τῷ μηνί τούτῳ, Ἰουλίῳ, τῇ ἡμέρᾳ ἕκτῃ, μνήμη τῆς Ὁσίας μητρός ἡμῶν Φιλοτιμίας τῆς ἐκ τοῦ Ραμετσίου, μητρός τοῦ Ἀγίου Ὁσίου Δομετίου τοῦ ἐλεήμονος.

Ἡ Ὁσία μήτηρ ἡμῶν Φιλοτιμία ἐγεννήθη τῇ 30 Ἀπριλίου τοῦ 1896, ἐν τῷ χωρίῳ Βαλανέστι, νομοῦ Βουζάου, ἐκ πιστῶν γονέων, Συμίου καὶ Ἑλένης Μιρίκα, οἵτινες ἐφύτευσαν ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῆς παιδείας τὰ θεμέλια τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐλαβείας πρὸς τὸν Θεόν. Ἐν τῷ Ἀγίῳ Βαπτίσματι ἔλαβε τὸ ὄνομα Φιλοθέη, ὡς ἀπόκρυφον καλέσμα εἰς ζωὴν θυσίας καὶ ἀγιότητος, ὅμοια τῇ Ὁσίᾳ τῇ ὁμωνύμῳ.

Καίτοι οἱ ταραχώδεις καιροὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἐπεπόδισαν τὴν ἐκμάθησίν της τῶν κοσμικῶν γραμμάτων, ἐδωρήθη δὲ ὑπὸ Θεοῦ σοφὴ διάνοια καὶ φιλόανθρωπος καρδιά. Ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ ἐλάμβανε θεμελιωμένην πνευματικὴν παιδείαν, καὶ αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ λατρεῖαι, αἱ ἡγάπα πολὺ, ἦσαν αὐτῇ μυστικὸς διδάσκαλος καὶ ὁδηγὸς πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἐπιτελῶν 20 ἔτη, ἡ νεανία Φιλοθέη συνεζεύχθη διὰ τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου μετὰ Ἰωάννου Μανωλάκη, υἱοῦ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἀνδρός ἐλαίου καὶ φιλόθεου. Ἔστησαν οἰκογένειαν χριστιανικὴν εὐάρεστον τῷ Θεῷ, ἐν ᾗ ἡ ἀγάπη, ἡ προσευχή, καὶ ἡ τίμια κόπος ἦσαν θεμέλιον τῆς βίου. Ὁ γάμος αὐτῶν εὐλογήθη μετὰ δώδεκα τέκνα, ἃ ἡ Φιλοθέη ἀνέθρεψεν μετὰ θυσίας καὶ πνευματικῆς προσοχῆς, ἐμπνέουσα εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅμως ἡ μήτηρ ἦν πληγὴ ἐκ πόνων, διότι ἐπτὰ τῶν τέκνων προσηντήθησαν τῷ Κυρίῳ πρὸ καιροῦ, ἐν ἀνθέσι τῆς παιδικῆς καὶ νεανικῆς ἡλικίας. Παρά ταῦτα, ἡ Φιλοθέη, ἐνισχυθεῖσα ἐκ τῆς ἐλπίδος ἀναστάσεως καὶ τῆς στερεᾶς πίστεως, οὐκ ἐγογγύζετο, ἀλλὰ ἐφόρει τὸν σταυρὸν αὐτῆς μετὰ ὑπομονῆς καὶ μεγάλας δυνάμεις, διαβαίνουσα καὶ διὰ σοβαρᾶς σωματικῆς νόσου ἣτις οὐκ ἀπέφυγεν αὐτήν.

Μετὰ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐκοπίαζεν ἄκοπα, ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἵνα τῶν ζῶντων παρέχῃ τὰ ἀναγκαῖα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ, ὁδηγοῦσα αὐτοὺς μετὰ σοφίας καὶ προσευχῆς πρὸς τὸ ἀγαθόν. Οἱ κόποι αὐτῆς οὐκ ἦσαν ἀκαρποί, ἐπειδὴ τέσσαρες τῶν τέκνων ἐκλήθησαν εἰς τὴν ἱεράν κλῆσιν καὶ ἀφιέρωσαν τὰς ζωὰς αὐτῶν ἐν Χριστῷ: ὁ υἱὸς Στηλιανὸς ἐνεδύθη τὸ μοναχικὸν σχῆμα καὶ ἐλήφθη τὸ ὄνομα Δομέτιος, θεωρούμενος ἐν τῇ συνάξει τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν· ἡ θυγάτηρ Εὐγενία ἐνεδύθη καὶ αὐτὴ τὸ μοναχικὸν ἱμάτιον, λαβοῦσα τὸ ὄνομα Εὐδοξία· ὁ υἱὸς Γεώργιος ἐψαλε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου αὐτοῦ· ὁ δὲ μικρότερος Μιχαὴλ χειροτονήθη πρεσβύτερος.

Μετὰ 43 ἔτη εὐλογημένης συζυγίας, ἐν μηνί Μαρτίῳ τοῦ 1959, ἡ Φιλοθέη ἐδοκιμάσθη πάλιν ὑπὸ τοῦ πόνου τῆς ἀποχωρήσεως, ἐπειδὴ ὁ ἄνδρας αὐτῆς Ἰωάννης παρέδωκεν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐτάφη τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Μοναχικὴν ἀφιερωθεῖσα ἐν ἔτει 1974, ἐν τῇ 30 Ἀπριλίου, ἐν τῇ Μονῇ Ῥαμετσίου, ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἀγίου Δομετίου, ἐνδύθη τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα καὶ ἀπέλαβε τὸ ὄνομα Φιλοτιμία. Ἡ τυπικὴ τῆς κουράς αὐτῆς ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Δομετίου.

Ἐχούσα τέλειαν ταπεινοφροσύνην καὶ ἀσκήσασα ἀδιαλείπτως πρὸς τὴν κατάκτησιν τῆς εἰλικρινοῦς προσευχῆς, ἡ Ὁσία Φιλοτιμία ἐκατέλαβε τὰς ἀξίας τῶν

πνευματικῶν χαρισμάτων. Τῇ προσευχῇ τὴν καρδίαν ἔχουσα ὡς γλυκεῖαν πνοὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ τῇ ἀγάπῃ πρὸς τὴν ἱερὰν λατρείαν, ἐνίοτε ἐπλήρει αὐτὴν ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐκχέουσα δάκρυα μετανοίας. Ἐν τῇ προσευχῇ ἀγαπᾷ τὴν ὅλην κτίσιν, καὶ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγίνετο εἰρηνικὴ. Οἱ λόγοι αὐτῆς, πάντοτε ταπεινοὶ καὶ πραεῖς, ἐξῆρχον ἐκ βαθείας πνευματικῆς σοφίας. Οὐκ ἠγάπα τὰ πολυλόγια, ἕκαστος λόγος αὐτῆς ἦν μετρημένος, παραμυθῶν τὰς ταραγμένους καρδίας. Ἡ χρηστότης καὶ ἡ ἐλεημοσύνη ἦσαν λαμπρὰ στολίδια τῆς μοναχικῆς ζωῆς αὐτῆς, ὑποστηρίζουσα τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτῆς κατὰ δύναμιν.

Ἐλαττοῦ χρόνον πρὸ τῆς ἀναπαύσεως αὐτῆς ἐν Κυρίῳ, ὥφθη αὐτῇ ὁ Ἅγιος Δομέτιος, ὁ ὁποῖος ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ ὥρα τῆς μεταβάσεως αὐτῆς πρὸς τὰ αἶδια ἐγγίζει. Μετὰ εἰρήνης ἐκάλεσε τὴν μαθητὴν αὐτῆς, καὶ ἀνεκοίνωσεν αὐτῇ τὴν θείαν ἀποκάλυψιν. Ἐτοίμασεν ἑαυτὴν μετὰ φόβου καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀπάντησιν τοῦ Ἀγαπητοῦ Χριστοῦ· ἐξομολογήθη, συμμετείχε στὴν Θεῖαν Λειτουργίαν μετὰ πασης προσοχῆς, καὶ κοινωνεῖ τῶν Ἁγίων Τιμίων Μυστηρίων. Ἐπιστρέφουσα εἰς τὸ κελλίον, ἐμαρτύρησεν ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὴν μαθητὴν ὅτι ὁ Ἅγιος Δομέτιος εὐχαριστεῖ διὰ τὴν ἀγάπην καὶ φροντίδα αὐτῆς, καὶ αἰεὶ μνημονεύσει αὐτήν. Ἀνεχώρησεν μετὰ ἀγάπης καὶ γαλήνης, καὶ ἐπέστη εἰς τοὺς οὐρανούς τῇ 22 Ἰουλίου τοῦ 1989.

Μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα μετὰ τὴν κοίμησιν τῆς Ὁσίας, ἐκβαίνουσα ἡ ἡγουμένη τῆς μονῆς, Γερόντισσα Ἱερουσαλίμα Γκίμπου, εἰς τὴν Ἀθήνα ἐζήτησεν συμβουλίαν καὶ εὐλογίαν παρὰ τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου, ὃς ἐλάλησεν θείαν ἀποκάλυψιν λέγων· «Ἔχετε ἐν τῇ μονῇ φρέσκιόν τε φρῆμα. Ἡ μήτηρ αὕτη, ἥτις παρέδωκε τὸ πνεῦμα, ἀνέβη ὡς σεραφεῖμ εἰς τοὺς οὐρανούς.» Οὕτως αἱ μοναχαὶ ἐπείσθησαν περὶ τῆς ἀγιότητος τῆς Ὁσίας Φιλοτιμίας, δοξάζουσαι τὸν Θεόν.

Διὰ τῶν ἁγίων αὐτῆς ευχῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Πηγή: [Πεμπτουσία](#)